

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 יהיה בבחינה שלמעלה מן המספר, "לא יספר", היינו שגם
 2 בעולם המוגבל בהגדרות מאד מסוימות, כפי שהדבר בא לידי ביטוי
 3 בנושא המספר יומשך בחינת בלי-גבול, וגם בגבול עצמו יהיה ניכר
 4 המקור והשוש הנעלה באור האלוקי האינסופי שלמעלה מכל מדידה והגבלה
 5 שזהו מה שנפעל והתחדש
 6 בעולם במתן-תורה, שגם
 7 בעולם המוגבל, בעולם הזה
 8 הגשמי שיש בו גדרים והגבלות ברורות
 9 שזהו כללות הענין דמצרים,
 10 מלשון מיצר וגבול⁹, (והרי
 11 למתן תורה קדמה יציאת מצרים
 12 שמסמלת את היציאה מגדרים וביטול
 13 ההגבלות) יהיה גילוי אור אין-
 14 סוף הבלי-גבול שלמעלה מכל
 15 מדידה והגבלה.
 16 וממשיך ומוסיף ביאור בענין פעולת
 17 הבלי-גבול שלמעלה מהגבלות בתוך
 18 הגבול המוגדר והמוגבל:
 19 ובפרטיות יותר, הנה¹⁰ מספר
 20 הוא מכוון על ענין המצות
 21 שנתנו במספר קבוע ומוגדר,
 22 תרני"ג מצות דאורייתא מן
 23 התורה וז' מצות דרבנן שתקנו
 24 חכמים, ונתנו המצוות שיש להם
 25 מספר ניתנו למספר בני ישראל
 26 לבני ישראל שגם הם במספר קבוע
 27 המתחלק לששים ריבוא
 28 ששים רבבות, שש מאות אלף
 29 ניצוצות כלליים של נשמות כו',
 30 שהן עצמן מתחלקות לניצוצות רבים
 31 (ולכן למעשה יש הרבה יותר משש
 32 מאות אלפים נשמות פרטיות) שפדי
 33 שיומשכו למטה הוצרכו
 34 להיות בבחינת התחלקות, ולבוא במספר דוקא הנשמות הן
 35 אמנם מהות רוחנית ולכן לא היו אמורות להתחלק בחלוקה מוגדרת של מספר
 36 מסויים, אבל כיוון שהכוונה העליונה היא שהנשמות ירדו למטה לעולם הזה,
 37 להתלבש בגוף גשמי, היה צורך שיהיה בנשמות עניין של התחלקות והגדרה.
 38 וירידתם של הנשמות מהמקור והשוש העליון שלהם באלוקות למטה
 39 לעולם הזה היא צורך עליה, כדי שכתוצאה מהירידה הזו הנשמה תגיע
 40 לדרגה גבוהה יותר מכפי שהייתה לפני הירידה ועד כדי כך שתעלה מעל
 41 המידה והגבול של בחינת המספר להיות בבחינת רצוא וצמאון
 42 כו', על חיות הקודש שבמרכבה העליונה נאמר שהן "רצות רצוא ושוב",

1 (ב) והענין בזה, תחילה המאמר מתייחס לשאלה הראשונה, איך ליישב
 2 את הסתירה לכאורה בין תחילת הפסוק ממנה עולה שבני ישראל היו רבים
 3 מאד אך עדיין יהיה להם מספר לסופו ש"לא ימד ולא יספר", ומבאר
 4 דפירוש הפתוב והנה מספר בני ישראל גו' אשר לא ימד
 5 ולא יספר הוא שהמספר
 6 עצמו יהיה בבחינה שלמעלה
 7 מן המספר⁵ כלומר שיש כאן
 8 חידוש ופלא כפול, אשר לא זו בלבד
 9 שיהיו רבים כל כך עד שלא יהיה ניתן
 10 לספור אותם אלא שגם המספר שלהם
 11 (שעניינו יתבאר להלן) יהיה "למעלה
 12 מן המספר" ונעלה מההגדרות של
 13 מספר. דהנה, מספר כל מספר, הן
 14 מספר קטן והן מספר גדול, מורה
 15 על ענין ההגבלה, וכמו שמצינו
 16 אפילו לגבי ענינים אלוקים רוחניים
 17 החל מההגבלה דעשר
 18 ספירות הקודש-ברוך-הוא משפיע
 19 את אורו ומתגלה באמצעות עשרה
 20 כוחות שבהם אורו 'מתלבש'
 21 וההתלבשות היא בצורה שמתחלקת
 22 לכוחות שונים ויש לה מספר מסויים
 23 היא הגבלה (והדבר ייתכן לאחר
 24 שהאור האלוקי האינסופי שאינו מוגבל
 25 עבר צמצום והגבלה והתמעט) ועשר
 26 הספירות הם בהגבלה מעצם העובדה
 27 שהם במספר מוגבל ומוגדר,
 28 המספר עשר, עשר ולא תשע,
 29 עשר ולא אחד עשר⁶ (כמו
 30 שנתבאר לעיל⁷ במאמר דיבור-
 31 המתחיל כי תשא שנאמר בשבת פרשת
 32 משפטים, פרשת שקלים שנה זו,
 33 תשכ"ו שנינו המספר הוא
 34 אחד מד' הפירושים וענינים שישנם בענין הספירות,
 35 כמבואר בארוכה ב'אור התורה' פרשת חיי שרה⁸ שיש
 36 ארבעה טעמים לכך שעשר הכוחות והאורות העליונים נקראים בשם ספירות
 37 – לשון אבן ספיר המאירה, לשון סיפור והגדה (גילוי), לשון ספר וסופר וכן
 38 לשון גבול ומספר), וענין זה של מספר מוגבל מתחיל בענין הספירות
 39 ונמשך בכל דבר רוחני שיש בו את ההגבלה הזו והולך ונמשך גם בדברים
 40 הגשמיים (שהם משתלשים משרשם ומקורם ברוחניות) ועד לתכלית
 41 ההגבלה שבעולם. והפונה כאן בפסוק שלמעשה יוצר שילוב בין
 42 "מספר" ל"לא יספר" היא שהמספר עצמו המסמל את הגבול וההגדרה

(5) ראה מאמרי אדה"ז שם ע' תקפז. מאמרי אדמו"ר האמצעי שם ע' קיד ואילך. אוה"ת פרשתנו ע' סג. תו"ח שם. (6) ספר יצירה פ"א מ"ד. (7) ד"ה כי תשא דש"פ משפטים, פ' שקלים פ"ב (סה"מ תשכ"ו ע' קכו). (8) קו, ב ואילך. (9) ראה תו"א שמות מט, סע"ד ואילך. וארא נז, ב ואילך. יתרו עא, ג ואילך. ובכ"מ. (10) ראה לקו"ת פרשתנו ו, סע"א ואילך.